

РЕШЕНИЕ

№ 15577

гр. София, 27.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРА В. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ Гражданско дело
№ 20221110119186 по описа за 2022 година

Предявен е иск по чл. 410, ал.1, т.2 от КЗ, във връзка с чл. 49 от ЗЗД.

Ищецът "....." ЕАД твърди, че е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 2637.52 лева по застраховка „Каско +“ и образувана при него щета № 44012132112906 по сочените в исковата молба вреди на автомобил „Ауди А 7“, с рег.№ СВ 0607 РР, по повод на настъпило ПТП на 06.05.2021 г. в гр.София. Поддържа, че причина на ПТП-то, според Уведомление за щета № 44012132112906 по полица № 440120211016589 е попадането на автомобила в несигнализирана, небезопасна дупка на пътното платно. Твърди, че е длъжна да стопанисва и поддържа в изправност повереното й имущество – пътищата, включително чрез поставяне на пътни знаци и т.н., което не е направила. Поддържа, че с плащането на обезщетение е встъпил в правата на увредения срещу причинителя на вредата. Претендира ответникът да бъде осъден да заплати 627.40 лева, заедно със законната лихва от предявяване на исковата молба- 08.04.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, както и разноските.

Ответникът е получил препис на исковата молба и в срока по чл.131 от ГПК е представил писмен отговор. Оспорва фактичката обстановка, относно настъпилите увреждания на процесния автомобил. Твърди, че Уведомление за щета № 44012132112906 по полица № 440120211016589 е частен свидетелстващ документ и не съдържа обвързваща съда материална доказателствена сила. Заявява, че водача на увреденото МПС не е съобразявал чл.20, ал.2 от ЗДвП. Поддържа, че е налице съпричиняване от страна на водача на увреденото МПС. Претендира разноски.

Софийски районен съд, след преценка на всички доказателства и доводи на страните, съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото се установява от Комбинирана застрахователна полица „Каско+“ № 440120211016589/24.06.2020 г., обективираща сключен между ищеца „.....“ ЕАД и Йорданка Георгиева С.а, че ищеца се е задължил да заплати на собственика на автомобил „Ауди А 7“, с рег.№ СВ 0607 РР застрахователно обезщетение до 30 000 лева при настъпване на застрахователно събитие, като неразделна част от договора са общите условия. Уговореният срок на застрахователно покритие между страните е от 00.00 часа на 27.06.2020 г. до 23.59 часа на 26.06.2021 г.

Приложено е по делото Уведомление за щета № 44012132112906 по полица № 440120211016589 от 11.05.2021 г., от които се установява, че на 06.05.2021 г. е настъпило ПТП, при което автомобил „Ауди А 7“, с рег.№ СВ 0607 РР по време на движение е попаднал в дупка на пътното платно.

От представената по делото Опис-заключение по щета 44012132112906/11.05.2021 г. и Калкулация по претенция 44012132112906/11.05.2021 г. се установяват следните вреди по автомобил „Ауди А 7“, с рег.№ СВ 0607 РР – гума предна дясна Nexen N8000 275/35ZR20 102Y dot5019-8ml и гума задна дясна Nexen N8000 275/35ZR20 102Y dot5019-8ml. Доказва се от представените по делото Ликвидационен акт от 20.05.2021 г. и Преводно нареждане № FT21141220210994/21.05.2021 г., че ищеца е заплатил на собственика на процесното МПС Йорданка Георгиева С.а сумата от 612.40 лева, представляваща стойността на обезщетението на увреденото МПС.

Представена е по делото и Регресна покана /с изх.№ Д-92-8928/14.07.2021 г./ от ищеца, адресирана до ответника и връчена на последния на 20.07.2021 г., видно от обратната разписка.

От изслушаното заключение на съдебно-автотехническата експертиза, което съдът възприема за достоверно относно направените с него фактически изводи като обективно и компетентно изготвено от вещото лице въз основа на събрания по делото доказателствен материал се установява, че вредите на процесния автомобил по съставения опис при ищеца съответстват на механизма на ПТП, описан в Уведомлението от 11.05.2021 г., поради което е налице причинно-следствена връзка между механизма на ПТП и причинените вреди на автомобил „Ауди А 7“, с рег.№ СВ 0607 РР. Установява се по делото от заключението, че размера на вредите на процесния автомобил, изчислен към датата на застрахователното събитие по средни пазарни цени е 612.40 лева.

По делото е разпитан свидетеля С. А. С., чиито показания съдът възприема, тъй като същите са последователни, непротиворечиви и възпроизвеждат лични възприятия. Свидетелят сочи, че е управлявал автомобил „Ауди А 7“, с рег.№ СВ 0607 РР и по бул. „Цар Б.“ е попаднал с предна дясна гума и задна дясна гума в дупка. Заявява, че уврежданията са били на предна дясна гума и на задна дясна гума.

При така установените факти съдът приема следното от правна страна:

За да бъде уважен така предявеният иск, следва да бъдат доказани по делото следните материалноправни предпоставки в съотношение на кумулативност: наличието на валиден

застрахователен договор между застрахования и ищеца като застраховател, покриващ процесния застрахователен риск; възлагането на определена работа от на друго лице – нейни служители и работници; настъпването на вредите на МПС-то; вредите да са причинени при или по повод изпълнението на възложената работа на служителите и работниците на – бездействие, изразяващо се в необезопасяване и несигнализиране на дупка на пътното платно, с която работа причинените на МПС-то вреди се намират в причинна връзка, вредоносното деяние да е извършено виновно от изпълнителя на работата и ищецът като застраховател да е изплатил застрахователно обезщетение на увредения. В т. 15 от Постановление № 7/1977 г. на Пленума на ВС се приема, че суброгацията на застрахователя включва и правната възможност последният да предявява искове за реализиране на отговорността по чл. 47 - 49 от ЗЗД, когато са налице основания за нея, като макар и тези тълкувателни разяснения да са дадени при действието на чл. 344, ал. 1 (отм.) от ЗЗД, те са приложими и при тълкуването на чл. чл. 213, ал. 1 от КЗ, тъй като обективизираната от законодателя воля в посочените разпоредби е една и съща.

От изложените в исковата молба фактически твърдения се установява, че ищеца е предявил спорното регресно право, основавайки го на виновното поведение на определени физически лица, на които собственикът на пътя, на който е настъпило процесното ПТП – е възложил да поддържат в изправност общинските пътища и носи отговорност за бездействията на тези лица. Общината като признато от правото за юридическо лице (чл. 136, ал. 3 от КРБ) не е деликтоспособна, тъй като тя формира и изразява правновалидна воля чрез нейните органи - физически лица, но носи гаранционно-обезпечителна отговорност по чл. 49 от ЗЗД като възложител на работата за вредите, причинени виновно от съответни физически лица при или по повод на изпълнение на възложената им от общината работа, без да е необходимо да е установено кой конкретно измежду работниците и служителите е причинил тези вреди (в този смисъл Постановление № 7/1959 г. на Пленума на ВС).

По делото се доказва, че при настъпване на процесното ПТП между ищеца и увреденото лице – собственикът на автомобил „Ауди А 7“, с рег.№ СВ 0607 РР е съществувало по аргумент от чл. 399 от КЗ действително застрахователно правоотношение, възникнало от договор за имуществено застраховане „Каско на МПС“, въз основа на който ищецът е приел да покрива за горепосочения период риска от увреждане на собственото на застрахования МПС, противно на наведените от ответника възражения. В срока на действие на застрахователния договор е настъпило застрахователно събитие – 06.05.2021 г., за което застрахователят е бил длъжен да изплати застрахователно обезщетение за причинените на застрахованото имущество вреди. В резултат на процесното ПТП, настъпило поради преминаване на автомобила в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, на застрахования автомобил са нанесени вреди, а ищецът е изплатил застрахователно обезщетение. Не е спорно между страните, че пътят, на който е реализирано произшествието е общински път (без значение дали ПТП-то е станало на ул.“Професор Чавдар Мутафов“№53, според Уведомление за щета № 44012132112906 от 11.05.2021 г. или на бул.“Цар Б. III“, според свидетеля С.) по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата,

поради което и на основание чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 31 от същия закон, а не само защото е собственик съгласно § 7, ал. 1, т. 4 от ЗМСМА, във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗОС, е задължена да осъществява дейностите по поддържането му, която е имала и задължението съобразно чл. 13 от ЗДвП да означа съответната дупка с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението. По делото не бе проведено обратно доказване, т.е. че дупката се намира(ПТП-то да е станало) на място, извън общинската пътна мрежа.

Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 от ЗП и чл. 13 от ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В случая бездействието на последните по необезопасяването и необозначаването на дупката на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 31 от ЗП и чл. 13 от ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 от ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Предвид тези правни съображения съдът намира, че ищеца има основание за суброгация в правата по чл. 49 от ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, както и от размера на обезщетението, което отговорното лице по чл. 49 от ЗЗД дължи на застрахования. Съгласно разпоредбата на чл. 208, ал. 3 от КЗ/отм./ застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, като уговорената застрахователна сума - максималния размер на застрахованото имущество, не може да надвишава действителната или възстановителната стойност на имуществото – аргумент от чл. 203, ал. 1 от КЗ/отм./. Предвид това дължимото обезщетение следва да се прецени на база средни пазарни към датата на ПТП-то цени без коефициент на овехтяване, тъй като в противен случай, ако се отчита овехтяването обезщетението би било под размера на вредата и застрахованият не би получил равностойно обезщетение, а такова на по-ниска стойност и в този смисъл обезщетението не би било равно на размера на вредата, какъвто е законно регламентираният му размер, поради което съдът намира за неоснователно възражението на ответника относно размера на изплатеното обезщетение. По делото се доказва от заключението на съдебно-автотехническата експертиза, че размера на причинените вреди по средни пазарни цени към деня на настъпване на събитието е в размер на **612.40** лева, поради което искът е основателен до пълния предявен размер от **627.40** лева, с включени **15** лева ликвидационни разноски, ведно с претендираната законна лихва от подаване на исковата молба – **08.04.2022** г., до окончателното ѝ изплащане.

Релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредите е неоснователно. На първо място, въведеното от ответника възражение е бланкетно, доколкото се твърди, че препятствието е следвало да бъде избегнато от водача и че същият се е движил с несъобразена скорост. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и

за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т. е. последният да е тяхно следствие/. В конкретния случай в хода на съдебното дирене по делото не се събраха каквито и да било данни и доказателства, от които може да се изведе заключение за съпричастност на водача на увредения МПС към възникването на вредите и техния обем, а това обстоятелство е в доказателствена тежест на ответника. Напротив, установи се от свидетелските показания на свидетеля С. („...Тръгвайки от светофара най-вероятно съм се движил с 30-40 км/час....“), съответно е било невъзможно движение със скорост по-висока от 40 км/час. В тази връзка пълно и главно не се установява поведение на водача на увредения автомобил, което да е допринесло за настъпване на процесното ПТП, доколкото за него няма задължение да се съобразява с препятствия, които не са видими, както и не се установи водачът на увредения автомобил да е управлявал същия с превишена или несъобразена скорост.

С оглед изхода на правния спор и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищеца следва да бъдат присъдена сумата от **860** лева, представляваща разноски за държавна такса от **50** лева, депозит за вещо лице от **400** лева, свидетел от **50** лева и адвокатско възнаграждение от **360** лева.

По изложените съображения Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, с адрес: гр. София, ул. Московска № 33, да заплати на „.....“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша“ №89Б, на основание чл. 410, ал.1, т.2 от КЗ, във връзка с чл. 49 от ЗЗД, сумата **627.40** лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка по щета **44012132112906/11.05.2021** г. за вреди причинени на автомобил „Ауди А 7“, с рег.№ **СВ 0607 РР** при настъпило на **06.05.2021** г. в гр. **София**, поради небезопасна и несигнализирана дупка на пътното платно, заедно със законната лихва върху тази сума от подаване на исковата молба- **08.04.2022** г. до окончателното ѝ плащане и на основание на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата **860** лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____